

El Vën(t) de Tramuntana e l Sûl

I tacava lît in dì el Vënt de Tramuntana e l Sûl: vün el pretendiva de viss püsë fòr(t) de chel-âter, quând i gà vîst végna innâns en viagiadûr, tütt intabarènt nel sò mantêl. I du questiunânt alura i s'ë mis d'acòrdi che saréss-e-stât el püsë fòrt chél che riesiva a fâ cavà föra el mantêl de dòs al viagiadûr.

El Vën(t) de Tramuntana el gà cuminciât a bufâ, ma a bufâ fòrt, cun viulènsa, e püsë el bufava püsè el viagiadûr el se strensiva nel sò mantêl, tant che ala fîn el pòr Vënt el gà duît mulâ! El Sul alura l'ë cunparît and el cêl e dõpp'un pòc el viagiadûr, ch'el sentiva caldòn, el s'â cavàt el mantêl. E la Tramontana l'ë stata custrèta cusì a ricunùs che l Sûl l'éra püsë fòrt de lê.

T éla piàsida la sturiêla? La ripétum amö?

Nota 1 - sembra che il pizzighettonese conosca una crisi delle lunghezze vocaliche e consonantiche, per cui le abbiamo segnate solo dove si sentono, ossia quasi solo nelle parole finali e solo se il gruppo ritmico in cui sono inserite lo consente.